Thailand Phil

MUSIC REUNITES 2021/22 SEASON

COLLEGE OF MUSIC MAHIDOL UNIVERSITY

CREATIVE CITY OF MUSIC NAKHON PATHOM

DRACULA PORGY AND BASS

OLIVIER OCHANINE, CONDUCTOR
GRZEGORZ GRZESZCZYK, BASS CLARINET

20 MAY 2022, 7:00 PM
21 MAY 2022, 4:00 PM

PRINCE MAHIDOL HALL

T +66 3841 8418 reservations.pattaya@amari.com www.amari.com | An ONYX brand

BANGKOK | BURIRAM | DHAKA | GALLE | HUA HIN | JOHOR BAHRU | KOH SAMUI | KRABI | MALDIVES | PATTAYA | PHUKET | VANG VIENG | YANGSHUO

DRACULA
PORGY
AND
BASS

Thailand Philharmonic Orchestra

Olivier Ochanine
Guest Conductor

Grzegorz Grzeszczyk
Bass Clarinet

20 May 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall
21 May 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Dracula, Porgy, and BASS

Chaotic Noises of Silence Rime (World Premiere) (9′)	Narong Prangcharoen (b. 1973)
Mina and Dracula from Bram Stoker's Dracula (3′)	Wojciech Kilar (1932-2013)
Bass Concerto for Bass Clarinet and Orchestra (20′) *Allegro* *Andante cantabile* *Rondò allegro*	Michele Mangani (b. 1966)

INTERMISSION

El Salón México (11′)	Aaron Copland (1900-1990)
Porgy and Bess: A Symphonic Picture (24′)	George Gershwin (1898-1937) (arr. Bennett)

Olivier Ochanine
Guest Conductor

Regularly praised for his charisma on and off podium as well as for his breadth of orchestral repertoire, Olivier Ochanine is the 1st Prize Winner of the 2015 Antal Dorati International Conducting Competition in Budapest, Hungary, in which he surpassed nearly 120 other conductors from 23 countries. In addition, he is winner of the prestigious The American Prize (2015) in the Professional Orchestra Conducting division. Olivier is also 2nd Prize Winner in the 2015 London Classical Soloists International Conducting Competition.

Currently, Ochanine is the founding Music Director and Principal Conductor of the Sun Symphony Orchestra of Hanoi, one of the best orchestras to have emerged in recent years in Southeast Asia. With the SSO, Ochanine has collaborated with such artists as Jean-Yves Thibaudet, Sumi Jo, Sergei Dogadin and Benjamin Grosvenor. The orchestra has received rave reviews from both domestic and international concertgoers.

Ochanine is also the youngest to have been Music Director of the Philippine Philharmonic Orchestra in the orchestra's history. His stint with the PPO spanned two three-year terms from 2010 to 2016. Ochanine's term with the Philippine Philharmonic Orchestra, the nation's leading orchestra, started with the 2010-2011 performance season. Under his leadership, the orchestra performed numerous Philippine premieres. In June 2016, the orchestra performed at the world-renowned Carnegie Hall, a project that Ochanine spearheaded for three years to bring it to a reality. Through his initiative, the orchestra is the first Filipino orchestra ever to have performed in the revered venue.

In the Philippines, Ochanine has been an active clinician, leading chamber music masterclasses at schools; he also led conducting masterclasses for the Cultural Center of the Philippines. As part of his outreach mission, Olivier served as head visiting conductor for the Orchestra of the Filipino Youth, a program geared toward talented youth that stem from severely unfortunate financial backgrounds.

A native of Paris, Olivier Ochanine began music studies in France. He continued music studies in the United States, and expanded his focus to orchestral conducting, taking up graduate studies and attending master classes with some of the best conducting mentors, including Mark Gibson, Gustav Meier, Marin Alsop, Larry Livingston, Robert Baldwin, John Barnett, John Farrer, and Achim Holub. He obtained his Masters Degree in Conducting from the University of Southern California (USC), where he was given the Conducting Department Award in 2003. In 2009 he began his Doctoral Studies in Orchestral Conducting at the Cincinnati College-Conservatory of Music under Mark Gibson. He has also played as bassist for the Lexington Philharmonic Orchestra.

Olivier was invited to the California Conductors Institute several times. In 2009, Mr. Ochanine was among a handful of conductors nationally to be invited by Baltimore Symphony Orchestra Music Director Marin Alsop to conduct in the Cabrillo Music Festival in Santa Cruz, California and to participate in a conducting workshop. He has also been a participant in the Cincinnati College-Conservatory's conducting workshops.

He has been regular guest conductor for the Sichuan Philharmonic Orchestra (China), and has also conducted the Cincinnati College-Conservatory Orchestras, Budapest MAV Symphony Orchestra, Gyor Philharmonic Orchestra, George Enescu Philharmonic Orchestra, Virtuosi Italiani and Moscow State Symphony Orchestra. Aside from Carnegie Hall, notable halls Olivier has conducted in include the legendary Great Hall of the Moscow Conservatory and China's National Centre for the Performing Arts.

Grzegorz Grzeszczyk
Bass Clarinet

Grzegorz Grzeszczyk is one of the few representatives of the younger generation of bass clarinet players in Europe. He devoted his musical life to specialize in bass clarinet. To achieve this he decided to study bass clarinet in Rotterdam with prof. Henri Bok. Mr. Grzeszczyk received his Bachelor of Music and Master of Music degrees from the Stanisław Moniuszko Academy of Music in Gdańsk, Poland in the clarinet class of prof. Bogdan Ocieszak and as. Andrzej Wojciechowski.

Grzegorz Grzeszczyk began to play bass clarinet in secondary music school and very quickly he started being recognized on the Polish clarinet scene as one of the first young Polish bass clarinet solo players. During his academic years he won many prizes in competitions and clarinet festivals including:
- 2nd prize in the clarinet ensemble category at the 2nd Clarinet Festival in Szczecin, Poland (2006)
- Special Prize in the soloist category at the 3rd Clarinet Festival in Szczecin, Poland (2008)
- 3rd prize in the clarinet ensemble category and a Special Prize in the soloist category at the 8th Clarinet Festival in Piotrkow Trybunalski, Poland (2009)
- Special Prize in the soloist category and 2nd prize in the clarinet ensemble category at the 4th Clarinet Festival in Szczecin, Poland (2010)
- 3rd prize in the soloist category and 2nd prize in the clarinet ensemble category at the 9th Clarinet Festival in Piotrkow Trybunalski, Poland (2011)
- 1st prize in the clarinet ensemble category at the 5th Clarinet Festival in Szczecin, Poland (2012)
- 3rd Prize at the first Bass clarinet competition in Avila, Spain (2012).

Mr. Grzeszczyk worked with many symphonic orchestras playing the bass clarinet: Symphony Orchestra of India (Mumbai), Baltic Philharmonic Orchestra (Gdansk), Baltic Opera (Gdansk), Wojciech Rajski Chamber Orchestra, Polish Philharmonic Orchestra in Kalisz just to name a few. He also worked with a great Polish jazz trumpet player Piotr Wojtasik in his project "Circle" (concerts in Berlin,

Paris, Warsaw) and also with a Polish jazz pianist and composer Nikola Kolodziejczyk in his "Chord Nation" project, and "Barok Progresywny" project. In 2015 The Chord Nation CD was awarded a prestigious Fryderyk music award for recording debut of the year in the jazz category and in 2016 Barok Progresywny was awarded the Fryderyk for Jazz album of the year.

Since November 2012 Grzegorz Grzeszczyk is the clarinet and bass clarinet instructor at the College of Music, Mahidol University in Thailand and the bass clarinetist of the Thailand Philharmonic Orchestra.

Narong Prangcharoen
Composer in Resident

Thai Composer Dr. Narong Prangcharoen's success as a composer was confirmed by his receiving the prestigious Charles Ives Award 2021 from the American Academy of Arts and Letter, the 2013 Guggenheim Fellowship and the Barlow Prize. Other awards include the Music Alive, the 20th Annual American Composers Orchestra Underwood New Music Commission, the American Composers Orchestra Audience Choice Award, the Toru Takemitsu Composition Award, the Alexander Zemlinsky International Composition Competition Prize, the 18th ACL Yoshiro IRINO Memorial Composition Award, the Pacific Symphony's American Composers Competition Prize, and the Annapolis Charter 300 International Composers Competition Prize. In his native country, Mr. Prangcharoen was recipient of the Silapathorn Award, naming him a "Thailand Contemporary National Artist".

Prangcharoen has, thus, established an international reputation and is recognized as one of Asia's leading composers. He has received encouragement and praise from a number of important contemporary composers, such as Paul Chihara, Zhou Long, Augusta Read Thomas, and Yehudi Wyner. John Corigliano has called Prangcharoen's music "contemporary and accessible," and Chen Yi has written that it is "colorful and powerful."

The press has also recognized Sun Times called his tober 2012 Carnegie debut by the American Composers Orchestra of "Migrations of Lost Souls", New York Times critic, Corinna da Fonseca-Wollheim wrote, it is "an atmospheric work that weaves some of the spiritual and vernacular sounds of Mr. Prangcharoen's native Thailand into a skillfully orchestrated tapestry [with] moments of ethereal beauty."

Prangcharoen's music has been performed in Asia, America, Australia, and Europe by many renowned ensembles such as the American Composers Orchestra, the Annapolis Symphony Orchestra, the Baltimore Symphony Orchestra, the Bohuslav Martinů Philharmonic, the China Philharmonic Orchestra, the China NCPA Orchestra, the German National Theater Orchestra, the Grant Park Orchestra, the Melbourne Symphony Orchestra,

the Minnesota Orchestra, the Nagoya Philharmonic Orchestra, the Oregon Symphony Orchestra, the Pacific Symphony, the Shanghai Philharmonic Orchestra, the Thailand Philharmonic Orchestra, the Tokyo Philharmonic Orchestra, and the Toledo Symphony Orchestra, under many well-known conductors, such Carl St. Clair, Steven D. Davis, Carlos Kalmer, Jose-Luis Novo, Mikhail Pletnev, and Osmo Vänskä. His music has also been presented at many important music festivals and venues, such as the Grant Park Music Festival, the Asia: the 21st Century Orchestra Project, the MoMA Music Festival, the Maverick Concerts: "Music in the Wood", the Beijing Modern Music Festival, the Lincoln Center, the Library of Congress, the Le Poisson Rouge, and the Carnegie Hall by distinguished performers such as, among others, The New York New Music Ensemble, the Imani Winds, saxophonist John Sampen, and pianist Bennett Lerner.

Chaotic Noises of Silence Rime

The relationship between sound (music) and silence has been long established since the beginning of the creation of music. Many composers have explored this relationship to many possibilities. The most well-known silence music should go to 4'33" by John Cage. He explored the audience's expectation with silence as well as introducing the ambient sound created by audiences in the venue. This is a prove that even other performers are silent; we still hear sounds. While John Cage was the composer who pushed silence to the edge, many composers long before him also explored the importance of silence in music. Beethoven has archived a tremendous use of silence in his music. It's not only the effective use of silence but also the efficient use of silence. Mozart and Debussy also considered silence between notes an important matter in music making. Before Debussy and Mozart, Monteverdi wrote the opera "Orfeo" with the new form of entertainment known as sung drama contained a strong relationship of music and silence. Throughout the history of western music, composers have found their way to cooperate with music and silence in their own unique way.

Not only western music that has a strong concept of music and silence. The complicated rhythm of African's Drumming is also based on listening to silence between the notes. That's how they cooperated in their work with those rhythms.

"Africans listen to the silence and use it as a dimension in which they can improvise," observes John Collins, an English musician and the host of the documentary "Listening to the Silence: African Cross-Rhythms"

Asian music also consisted of a strong relationship between deaf music and silence as well. According to the perspective of Chinese

traditional music, a true silence does not exist because complete absence of sound cannot be achieved because the consideration of silence is represented by the sound of nature, as in nature the sound can't never be completely absent.

To further explore the concept of silence. Chaotic Noises of Silence Rime explores the use of silence between groups of notes. If the group of notes are connected with silence between each group, we may archive a good result of the chaotic sound and create the high level of complexity in the music. If the audience only listens to the music as a whole group of notes, it's impossible to hear any silence between the group at all. But if the audience actively listens to an individual group of notes to listen to the relationship between the groups, then it's possible that silence clearly appears between the group of those individual groups of notes. Silences can also create a sense of expectation and increase the excitement of anticipation. This concept of silence, hopefully, will give an audience the experience of listening to music and silence in a new way.

Program note written by Dr. Narong Prangcharoen

Wojciech Kilar
"Mina and Dracula" from *Bram Stoker's Dracula*

Wojciech Kilar (1932-2013) was probably best known as a film composer, writing scores for such films as Francis Ford Coppola's *Bram Stoker's Dracula*, for which he won an ASCAP award in 1993, and the Academy Award-winning 2002 film *The Pianist* by Roman Polanski. Pursuing graduate studies at the Academy of Music in Krakow from 1955-1958, Kilar then received a French government scholarship enabling him to study with the famed pedagogue Nadia Boulanger in Paris from 1959-1960. Initially writing in an avant-garde vein, Kilar eventually turned to a much more simplified compositional language, one that he employed not only in his film scores but also in his later concert works.

Evidence of Kilar's newly simplified language can be found in his works after the mid-1970s. After visiting highland mountain regions of Poland, Kilar discovered a new inspiration for his compositions, stating in 1976 that:

"I won't even hesitate to state that contact with folk music has become a certain illumination for me. … Obliged to look through various collections of folk music, I discovered that there are yet many more wonderful things there. Obviously, I am not thinking

of direct quotations, or of using folklore in the sense of utilizing ready-made melodies and rhythms. But I became aware that the manner of playing of the rural musicians, their manner of treatment of sound material, is probably close to that which is presently happening in professional art. This music, unburdened by the weight of professional, concert-related connotations, devoid of the progressions of tension in effect during the 19th and 20th centuries, played in an unusually rough manner, coarse, not reckoning with the instrument as a costly and beautiful object, but rather treating it as an object of attack or 'abuse' – it is this music that is in some way close to what is done today in contemporary scores. Thus, I dare say that this is not yet a closed page – that folk music will still probably play its own role in the general development of our [Polish concert] music."

"Mina and Dracula" is the lengthiest track from Kilar's award-winning soundtrack to *Bram Stoker's Dracula* and arguably represents the dramatic peak of the story. Dark sounds from the low strings set the mood, giving way to a haunting melody played by the English horn. Muted strings and flute lines then add a surprising lyricism which, when coupled with Kilar's use of octatonicism, provides a warmly Romantic atmosphere with hints of darkness lurking below the surface.

Michele Mangani
Bass Concerto for Bass Clarinet and Orchestra

Michele Mangani (b. 1966) is an Italian composer and conductor who has made especially substantial contributions to the areas of band and symphonic band music. Among his over 1,000 original compositions and transcriptions, Mangani has approximately 350 band and symphonic band titles to his credit. Born in Urbino, Italy, Mangani graduated from the Gioachino Rossini Conservatory of Pesaro with a degree in clarinet performance in 1984, a degree in band instrumentation in 1987, a degree in composition in 1990, and ultimately earned a degree in orchestral conducting in 1992. He has won numerous awards for his compositions over the past 30 years, especially in wind band composition competitions. Since 2012, he has served as the director and arranger for the Gioachino Orchestra, the youth orchestra of the provinces of Pesaro and Urbino. He also serves as the artistic director of the Wind Orchestra of Marche and professor of wind instruments at the Gioachino Rossini Conservatory in Pesaro.

With his Bass Concerto for Bass Clarinet and Orchestra (2017), Mangani has made an important addition to the emerging repertoire for bass clarinet. This concerto is written in a traditional three-movement form, with the *Allegro* first movement followed by an *Andante cantabile* second movement and a *Rondo allegro*

finale. The concerto's harmonic language is clearly tonal. The first movement is especially noteworthy for its exploitation of the bass clarinet's wide register, showcasing not only its low range but also the upper register in which the instrument shows some aural similarities to clarinets and saxophones. The calmness of the second movement, which is written in the parallel major key, contrasts the first movement's nearly constant rhythmic motion, while the third movement then returns to the minor tonality in which the concerto began.

Aaron Copland
El Salón México

The son of Russian immigrants, Aaron Copland (1900-1990) became the composer most synonymous with American music in the twentieth century. In his studies with the eminent French pedagogue Nadia Boulanger, Copland developed a strong desire to write music that was clear and elegant. Having already achieved critical success writing in modernist idioms, Copland began to infuse a great deal of American nationalism into his compositions in the 1930s and 1940s. Especially noteworthy in this regard was a series of ballet works – *Billy the Kid* (1938), *Rodeo* (1942), and *Appalachian Spring* (1944) – each of which was so popular that they came to be frequently performed as orchestral suites, with the orchestral versions becoming even more well-known than the original ballet scores. By 1950, Copland had become widely recognized as America's premier composer, yet in that year he was also charged with being a Communist and called to testify before Congress. Copland's reputation would ultimately remain undamaged by these charges, however, and he actually received many prestigious awards from the U.S. government later in his life. His music is strongly associated with the character and spirit of America due to its optimistic tone as well as its distinctive open melodic patterns and textures. Many of Copland's works stand out among music of the mid-20th century through their accessibility for listeners and a general adherence to tonality, yet their surface

simplicity belies their innovativeness and precise craftsmanship.

From the time of Copland's first visit to Mexico City in 1932, when his friend Carlos Chávez took him to a colorful nightclub called "El Salón México", Copland wanted to compose a piece about this unusual dance hall. He recalled to Vivian Perlis that "I was attracted by the spirit of the place and by the Mexican people. Using Mexican melodies seemed appropriate. My purpose was not merely to quote literally, but to heighten without in any way falsifying the natural simplicity of Mexican tunes." Much to Copland's surprise and delight, *El Salón México* was welcomed warmly in Mexico and has consistently been one of his most frequently performed pieces since its completion in 1936 and premiere performance with the Mexico Symphony Orchestra under Carlos Chávez's direction in 1937. As Copland remarked, "Never in my wildest dreams did I expect this kind of acceptance for the piece!" Copland did not specifically base the piece on music he heard during his 1932 trip to Mexico, but instead based it on written sheet music that he had obtained for the Mexican folk songs "La Jesusita", "El mosco", "El malacate", and "El palo verde" (the song that provides the piece's recurring main theme). While openly acknowledging that his piece captured a rather "touristy" impression of Mexico, Copland nevertheless felt singularly impressed by his visit to "El Salón México", recalling that "In some inexplicable way, while milling about in those crowded halls, one really felt a live contact with the Mexican people – the atomic sense one sometimes gets in far-off places, of suddenly knowing the essence of a people – their humanity, their separate shyness, their dignity and unique charm".

George Gershwin (arr. Bennett)
Porgy and Bess: A Symphonic Picture

The combination of popular and critical success that George Gershwin (1898-1937) achieved during his all-too-brief career was matched by few other composers in the twentieth century. Writing music that integrated jazz and classical styles, he was a rare composer who attained not only critical praise but also commercial success during his own lifetime. Born in Brooklyn, New York to two Russian immigrants, Gershwin actually had little exposure to music in his early childhood (his parents only bought their first piano in 1910). Although he started late, he immediately showed a great aptitude for music. While he became deservedly famous for his instrumental music, Gershwin gained just as much fame as a songwriter (along with his brother Ira, who wrote most of the lyrics for his songs). George Gershwin was a gifted performing pianist, and many of his compositions are written for – or at least include – the piano. His works infuse the rhythmic vitality and melodic/harmonic inflections of jazz into classical idioms, a model that became common among later American composers but was extremely novel in Gershwin's time. In the late 1920s, Gershwin visited Europe (a by-product of which was his celebrated tone poem *An American in Paris*) and asked the celebrated French composer Maurice Ravel to become his teacher. Ravel, however, turned him down because he worried

that Gershwin would "lose that great melodic spontaneity and write bad Ravel". This was not at all a show of disrespect toward his younger American colleague; on the contrary, Ravel recognized that Gershwin had already fashioned a uniquely personal and innovative style. Tragically, Gershwin began to experience bouts of dizziness in early 1937, lapsed into a coma in July and died a few days later of an apparent brain tumor at the young age of 38. It is fascinating to wonder what he would have accomplished had he lived longer. In any case, Gershwin passed away at the peak of his popularity and in a short lifetime left a legacy that influenced many musicians of successive generations.

Though already recognized as a gifted songwriter, the earliest source of Gershwin's wider fame came in 1924, when he performed his *Rhapsody in Blue* for piano and orchestra in a highly publicized concert. Richard Crawford notes that as Gershwin's popularity soared in the wake of composing *Rhapsody in Blue*, one of his most remarkable accomplishments was that he managed to broaden his musical activities and interests without sacrificing his popularity. One of the fruits of Gershwin's broadening musical purview was his 1935 work *Porgy and Bess*, which he referred to as a "folk opera". Following the opera's original run, Gershwin in 1936 created an orchestral suite titled *Catfish Row* that featured the composer himself on the piano and contained some of most complex music from *Porgy and Bess*. In 1942, at the request of the famed conductor Fritz Reiner (who was an ardent supporter of Gershwin during his lifetime), the composer/arranger Robert Russell Bennett created a new orchestral version which he called "A Symphonic Picture". In Bennett's arrangement, the piano is removed from the orchestration, and in contrast to Gershwin's suite – which emphasized some of the opera's more complex elements – the music now functions more as a medley of the popular "hits" from *Porgy and Bess*, including such favorites as "Summertime" and "It Ain't Necessarily So".

Program notes written by Dr. Kyle Fyr

วอยแชค คิลาร์

(ค.ศ. ๑๙๓๒-๒๐๑๓)

บทเพลงมินาและแดร็กคิวลา จากดนตรีประกอบภาพยนตร์เรื่อง แดร็กคิวลา (จากนวนิยายโดย “แบรม สโตเกอร์”)

วอยแชค คิลาร์ เป็นนักประพันธ์ดนตรีที่เกิด ณ เมืองลวอฟ (Lviv) (ตอนที่เขาเกิดอยู่ในประเทศโปแลนด์ ต่อมาขึ้นอยู่กับรัสเซีย และปัจจุบันขึ้นอยู่กับยูเครน!) หลังจากจบการศึกษาทางดนตรีจากสถาบันดนตรีในประเทศโปแลนด์แล้ว เขาได้รับทุนการศึกษาจากรัฐบาลฝรั่งเศสให้ไปศึกษาต่อที่กรุงปารีสกับบรมครูผู้ทรงอิทธิพลและนักแต่งเพลงสตรี นาม นาเดีย บูลองแชร์ (Nadia Boulanger) หลังจากจบการศึกษาแล้ว เขาได้รับการจัดอยู่ในกลุ่มนักประพันธ์ดนตรีคลาสสิกหัวก้าวหน้าของโปแลนด์ในช่วงคริสต์ทศวรรษ ๑๙๖๐ มีผลงานการประพันธ์ดนตรีทั้งในด้านคลาสสิกตะวันตกแบบฉบับและผลงานดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลมากมาย

เขาเป็นผู้ประพันธ์ดนตรีประกอบภาพยนตร์แนวสยองขวัญแบบยุคโกธิกเรื่อง แดร็กคิวลา อำนวยการสร้างและกำกับการแสดงโดย ฟรันซิส ฟอร์ด คอปโปลา (Francis Ford Coppola) ในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีทั้งรายได้และรางวัล (รางวัลอะคาเดมี ใน ๓ สาขา)

บทเพลง “มินาและแดร็กคิวลา” เป็นบทเพลงสั้น ๆ เริ่มด้วยแนวทำนองประจำตัวแดร็กคิวลาที่เริ่มต้นขึ้นมาอย่างเคร่งขรึมหม่นหมองด้วยกลุ่มซอเชลโล และค่อย ๆ ส่งผ่านแนวทำนองนี้ไปยังเครื่องดนตรีอื่น ๆ จากปี่อิงลิชฮอร์น สู่ฟลุต ค่อย ๆ ทะยานสูงขึ้น สว่างสดใสขึ้น และทวีอารมณ์โรแมนติกมากขึ้นโดยกลุ่มไวโอลิน ซึ่งสะท้อนถึงบุคลิกภาพปีศาจแดร็กคิวลาในอารมณ์รักโรแมนติก

มิเคเล มานจานิ

(เกิด ค.ศ. ๑๙๖๖)

เบสคอนแชร์โต สำหรับเบสคลาริเน็ตและวงออร์เคสตรา

มิเคเล มานจานิ เป็นศิลปินดนตรีที่มีหลายบทบาท ทั้งนักเล่นคลาริเน็ต นักประพันธ์ดนตรี และผู้อำนวยเพลง เสมือนศิลปินดนตรีตะวันตกในศตวรรษที่ ๑๓-๑๙ ที่มีความสามารถทางดนตรีรอบตัว เขาเกิดที่เมืองเปซาโร (Pesaro) และจบการศึกษาทางดนตรีจากสถาบันดนตรี “รอสชินี” แห่งเมืองนี้ (Conservatory “Gioachino Rossini” of Pesaro) ทั้งในสาขาการบรรเลงคลาริเน็ต (ค.ศ. ๑๙๘๔) การจำแนกเสียงเครื่องดนตรี (ค.ศ. ๑๙๘๗) การประพันธ์ดนตรี (ค.ศ. ๑๙๙๐) และการอำนวยเพลง (ค.ศ. ๑๙๙๒) เขาได้รับตำแหน่งนักคลาริเน็ตมือหนึ่งประจำวง Orchestra Filarmonica Marchigiana ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ และเป็นสมาชิกของวงดนตรี Assieme en plein air ในปี ค.ศ. ๑๙๘๙ ในตำแหน่งนักเล่นปี่บาสเซ็ตฮอร์น

ในฐานะนักประพันธ์ดนตรี เขามีผลงานการประพันธ์ดนตรีหลากหลายรูปแบบ ทั้งผลงานในลักษณะเชมเบอร์มิวสิก (Chamber Music) บทเพลงสำหรับวงขับร้องประสานเสียง และบทประพันธ์สำหรับวงเครื่องลมขนาดใหญ่เพื่อใช้ในการนั่งบรรเลง (Symphonic Band Music) บทประพันธ์สำหรับวงเครื่องลมของเขามักได้รับการคัดเลือกให้ใช้เป็นบทเพลงบังคับในการประกวดแข่งขันวงดนตรีอยู่เสมอ ๆ และตัวเขาเองก็มักจะได้รับเชิญให้ร่วมเป็นคณะกรรมการตัดสินในการแข่งขันทางดนตรีเหล่านี้เช่นกัน

สำหรับบทเพลงเบสคอนแชร์โต สำหรับเบสคลาริเน็ตและวงออร์เคสตรา ที่ท่านจะได้ฟังกันในวันนี้ เป็นผลงานที่ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๑๓ ซึ่งเป็นการปรากฏเพิ่มขึ้นของบทเพลงสำหรับเครื่องดนตรีชนิดนี้อย่างมีนัยสำคัญ ประพันธ์ขึ้นตามรูปแบบจารีตคลาสสิกคอนแชร์โตดั้งเดิมที่มี ๓ ท่อน ท่อนแรกในจังหวะเร็ว (Allegro) ตามมาด้วยท่อนที่สองในจังหวะช้า (Andante cantabile) และท่อนสุดท้ายจังหวะเร็วในฉันทลักษณ์รอนโด (Rondo allegro) สำนวนทางการประสานเสียงของผลงานชิ้นนี้ยังคงอยู่ในการใช้ระบบบันไดเสียงอย่างชัดเจน ท่อนแรกแสดงให้เห็นถึงการใช้ช่วงความกว้างของระดับเสียงอย่างมากในเครื่องดนตรีชนิดนี้ จนบางครั้งก็ฟังดูเสมือนเสียงของแซกโซโฟนหรือปี่คลาริเน็ต

ธรรมดา ท่อนที่สองให้บรรยากาศอันสงบในบันไดเสียงเมเจอร์ และท่อนสุดท้ายกลับไปใช้บันไดเสียงไมเนอร์เหมือนกับในท่อนแรก

แอรอน คอปแลนด์

(ค.ศ. ๑๙๐๐-๑๙๙๐)

บทเพลง "เอล ซาลง เม็กซิโก"

แอรอน คอปแลนด์ เป็นนักประพันธ์ดนตรีชาวอเมริกันที่โดดเด่นมากที่สุดคนหนึ่งแห่งศตวรรษที่ ๒๐ จัดได้ว่าเป็นดุริยกวีที่แสดงออกถึงความรักชาติได้อย่างโดดเด่น ผลงานดนตรีมากมายของเขาสะท้อนถึงลักษณะของวิถีชีวิตแบบคนอเมริกัน เช่น ดนตรีประกอบบัลเลต์เรื่อง "Billy The Kid", "Rodeo" และ "Appalachian Spring" หรือบทเพลง "A Lincoln Portrait" (สำหรับเสียงผู้บรรยายและวงขับร้องประสานเสียง) นอกจากนี้คอปแลนด์มักจะหาโอกาสช่วยเหลือเพื่อนสหายนักแต่งเพลงชาวอเมริกันในการหาโอกาสนำเอาผลงานการประพันธ์ดนตรีของพวกเขาออกแสดงในงานเทศกาลดนตรีต่าง ๆ ผ่านการช่วยเหลือของหลาย ๆ องค์กรที่เขาพอจะทำได้

คอปแลนด์มีพ่อ-แม่ที่เป็นชาวรัสเซียอพยพ ตัวเขาเกิดที่นิวยอร์ก ได้มีโอกาสไปศึกษาดนตรีอย่างเต็มตัวกับนาเดีย บูลองแชร์ (Nadia Boulanger) ที่กรุงปารีส ในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ ซึ่งได้สร้างอิทธิพลและรูปแบบอันสำคัญอย่างยิ่งต่อการแต่งเพลงของเขาในช่วงแรก ๆ ในลักษณะคลาสสิกใหม่ (Neoclassic) แต่หลังจากกลับมาถึงอเมริกาเขาก็เริ่มเสาะแสวงหารูปแบบและแนวทางดนตรีใหม่ ๆ ทั้งจากของอเมริกันเองตลอดไปจนถึงรูปแบบและอิทธิพลของดนตรีในแถบลาตินอเมริกา ซึ่งบทเพลง "เอล ซาลง เม็กซิโก" (El Salon Mexico) ที่ท่านจะได้ฟังกันในวันนี้ก็คือหนึ่งในตัวอย่างที่ว่านี้

ที่มาในการประพันธ์ผลงานชิ้นนี้ มาจากการที่เขาได้ไปเยือนประเทศเม็กซิโกครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๙๓๒ ตามคำเชิญของคาร์ลอส ชาเวซ (Carlos Charvez) เพื่อนนักแต่งเพลงและวาทยกรผู้ทรงอิทธิพลชาวเม็กซิโก ทั้งคู่ได้ท่องราตรีไปเยือนสถานบันเทิงแห่งหนึ่งที่มีชื่อว่า "เอล ซาลง เม็กซิโก" สถานบันเทิงยามราตรีแห่งนี้เต็มไปด้วยเสน่ห์ ความคึกคักมีชีวิตชีวา ทั้งบรรยากาศและสีสันการตกแต่งสถานที่ การดื่มกิน การเต้นรำ และแน่นอนที่สุดคือ ดนตรีเม็กซิกันอันร้อนแรง บรรยากาศโดยรวมทั้งหมดของสถานบันเทิงนี้ รวมถึงวิถีชีวิตชาวเม็กซิโก ทำให้

คอปแลนด์เริ่มมีความรู้สึกเข้าใจ ยอมรับ และเห็นอกเห็นใจในระบอบการปกครองแบบสังคมนิยมมากขึ้น เขาได้กลับไปเยือนเม็กซิโกอีกหลายครั้ง และบทเพลง “เอล ชาลง เม็กซิโก” นี้ก็เปรียบเสมือนของที่ระลึกหรือไปรษณียบัตรทางดนตรีที่เขาเขียนบันทึกความทรงจำอันประทับใจที่มีต่อประเทศเม็กซิโก บทเพลงได้แสดงออกถึงบรรยากาศอันมีชีวิตชีวาในสถานบันเทิงแห่งนั้น ผนวกกับการสอดแทรกบทเพลงพื้นเมืองเม็กซิกันที่เขาเคยรวบรวมตีพิมพ์ไว้ก่อนหน้านี้ บทเพลงประพันธ์เสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. ๑๙๓๖ นำออกแสดงรอบปฐมทัศน์ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๗ ที่กรุงเม็กซิโกซิตี บรรเลงโดยวงเม็กซิโกซิมโฟนีออร์เคสตรา อำนวยเพลงโดย คาร์ลอส ชาเวซ

ยอร์ช เกิร์ชวิน (ค.ศ. ๑๘๙๘-๑๙๓๗)

ซิมโฟนิกพิกเจอร์ จากอุปรากรเรื่อง “พอร์กีและเบส”

ยอร์ช เกิร์ชวิน จัดเป็นศิลปินดนตรีที่มีความหลากหลายในตัวเองอย่างแทบไม่น่าเชื่อ โดยแทบจะไม่เคยได้รับการศึกษาดนตรีอย่างเป็นทางการเลย มีเพียงนักเปียโน-นักแต่งเพลงชาวอเมริกันนามว่า ชาลส์ แฮมบิทเซอร์ (Charles Hambitzer) เท่านั้นที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่สอนเปียโนให้แก่เขามากที่สุดและเป็นคนแรกที่ชักนำเขาเข้าสู่วงการดนตรีอย่างจริงจัง “ยอร์ช เกิร์ชวิน” จัดเป็นศิลปินดนตรีอเมริกันคนแรกที่หลอมรวมผสมผสานดนตรีร่วมสมัยอเมริกัน (American Pops) เข้ากับดนตรีคลาสสิกแห่งยุโรปได้เป็นผลสำเร็จ ผลงานที่จัดได้ว่าเป็นผลงานหลักชิ้นแรกของเขาก็คือ บทเพลงแร็ฟโซดี อินบลู (Rhapsody in Blue) สำหรับเปียโนและวงออร์เคสตรา ในด้านหนึ่งเขียนผลงานแบบละครเวทีชวนหัว (Musical Comedy) และบทเพลงสมัยนิยม (Popular Song) แต่ในอีกด้านหนึ่งเขาก็เป็นนักประพันธ์ดนตรีคลาสสิกที่มีผลงานไม่น้อย รวมไปจนถึงละครอุปรากร (Opera) ซึ่งผลงานด้านดนตรีคลาสสิกนั้นจะผสมผสานด้วยอิทธิพลดนตรีแจ๊ส (Jazz) และดนตรีสมัยนิยมของอเมริกันอยู่ไม่น้อย

อาจพอจะกล่าวได้โดยไม่ผิดนักว่า ในด้านดนตรีสมัยนิยม เขาได้นำเทคนิค วิธีการประพันธ์ในระดับงานฝีมือหัตถศิลป์มาประยุกต์ใช้อย่างมีระดับ แต่ในทางด้านการประพันธ์ดนตรีแบบคลาสสิกตะวันตกนั้น เขาได้นำองค์ประกอบพื้นฐานจากดนตรีพื้นถิ่นอเมริกันที่มีอยู่ในชีวิต

ประจำวันมาประยุกต์ใช้มากมาย ไม่ว่าจะเป็น แร็กไทม์ (Ragtime) แจ๊ส และดนตรีของคนผิวสีอย่างเพลงสวดสปิริชวล (Spirituals) ตลอดไปจนถึงจังหวะดนตรีเต้นรำแบบละติน (Latin) เข้าไปผสมผสานได้อย่างกลมกลืนเช่นเดียวกัน เขาคือผู้ถือกำเนิดมาพร้อมกับสัญชาตญาณทางดนตรีอย่างเป็นธรรมชาติในตัวเองอย่างแท้จริง

อุปรากรเรื่อง “พอร์กีและเบส” (Porgy and Bess) จัดเป็นผลงานชิ้นเอกอีกชิ้นหนึ่งในชีวิตการประพันธ์ดนตรีอันแสนสั้นของเขา จัดเป็นอุปรากรพื้นถิ่น (Folk Opera) ที่มีเนื้อหาเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากชาวอเมริกันนิโกรผู้มีร่างกายพิการคนหนึ่ง มีอาชีพเป็นขอทานข้างถนน แถบเมืองชาร์ลสตัน (Charleston) ทางตอนใต้ของมลรัฐแคโรไลนา (South Carolina) เขาเดินทางไปไหนมาไหนโดยใช้เกวียนเล็ก ๆ มีแพะลากจูง เป็นที่รู้จักกันในนาม “Goat Sammy” เขากลายเป็นข่าวใหญ่ของเมืองในปี ค.ศ. ๑๙๒๔ เมื่อตกเป็นผู้ต้องหาทำร้ายร่างกายก่อคดีอาชญากรรม โดยมีสาเหตุมาจากเรื่องชู้สาว-ความหึงหวง เรื่องราวนี้สร้างแรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ให้แก่กวีและนักเขียนคนดังแห่งเมืองชาร์ลสตันนามว่า เฮย์เวิร์ด ดูโบส (Heyward DuBose) เป็นอย่างมาก จนนำไปเขียนเป็นงานวรรณกรรมขายดิบขายดี ยอร์ช เกิร์ชวิน มีโอกาสอ่านหนังสือเล่มนี้และประทับใจเป็นอันมากจนขอความร่วมมือให้ดูโบสอนุญาตให้ใช้เป็นเรื่องราวในการเขียนอุปรากรของเขาและมาร่วมเป็นผู้เขียนบทให้ แต่ก็ต้องพานพบอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย เรื่องระยะเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน จนเวลาล่วงผ่านมาจน ๑๐ ปีต่อมา อุปรากรเรื่องนี้จึงสำเร็จลุล่วงเป็นผลสำเร็จในปี ค.ศ. ๑๙๓๕

เสมือนกับที่เป็นธรรมเนียมในอุปรากรที่มีเพลงไพเราะหลาย ๆ เรื่อง นั่นก็คือ การคัดเลือกแนวทำนองเพลงอันไพเราะทั้งหลายมาร้อยเรียงรวบรวมไว้ในลักษณะเพลงบรรเลงโดยวงออร์เคสตราล้วน ๆ ยาวต่อเนื่องกัน ในกรณีนี้ ผู้ที่เรียบเรียงบทเพลง คือ โรเบิร์ต รุสเซล เบนเนตต์ (Robert Russell Bennett) นักเรียบเรียงเสียงประสานและนักประพันธ์เพลงเรืองนามชาวอเมริกันแห่งศตวรรษที่ ๒๐ เรียบเรียงขึ้นในช่วงระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๔๑-๑๙๔๒ ตามคำร้องขอโดย ฟริทซ์ ไรเนอร์ (Fritz Reiner) วาทยกรแห่งวงพิตส์เบิร์กซิมโฟนีออร์เคสตรา (Pittsburg Symphony Orchestra) ในขณะนั้น

คำบรรยายบทเพลงภาษาไทย โดย บวรพงศ์ ศุภโสภณ

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวงดนตรีที่ดำเนินงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งได้ก้าวเข้ามามีบทบาททางด้านดนตรีคลาสสิกในสังคมไทย โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของนักดนตรี เผยแพร่และยกระดับดนตรีคลาสสิกของไทยให้สามารถเข้าสู่ระดับนานาชาติได้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยเป็นวงดนตรีอาชีพที่ได้รับเสียงชื่นชมและความประทับใจจากความมุ่งมั่นในการแสดงบทเพลงคลาสสิกชิ้นเอกสำหรับวงออร์เคสตรา ในขณะเดียวกันก็นำเสนอบทเพลงไทยเดิมที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา รวมทั้งการแสดงบทเพลงที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่จากนักประพันธ์เพลงชาวไทย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยแสดงประจำอยู่ที่หอแสดงดนตรีมหิดลสิทธาคาร (Prince Mahidol Hall) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา เป็นหอแสดงดนตรีชั้นนำที่รองรับผู้ฟังได้ถึง ๒,๐๐๐ ที่นั่ง ล้อมรอบด้วยพื้นที่สีเขียว มีประติมากรรมตั้งอยู่ในสวนที่เงียบสงบห่างไกลจากความวุ่นวายของตัวเมือง ซึ่งวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้จัดการแสดงคอนเสิร์ตภายในหอแสดงแห่งนี้มากกว่า ๖๐ ครั้งต่อปี และยังได้แสดงคอนเสิร์ตพิเศษนอกสถานที่ในกรุงเทพมหานครอย่างสม่ำเสมอ

การเดินทางไปแสดงในระดับนานาชาติของวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสมาคมวงดุริยางค์แห่งประเทศญี่ปุ่น (Japanese Association of Orchestras) ได้เชิญให้เข้าร่วมแสดงในงานเทศกาลวงออร์เคสตราแห่งเอเชีย (Asian

Orchestra Festival) จัดขึ้นที่ศูนย์แสดงคอนเสิร์ตโตเกียวโอเปร่าซิตี้ (Tokyo Opera City Concert Hall) หลังจากนั้น วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยก็ยังคงปรากฏตัวในเวทีนานาชาติ ด้วยการแสดงดนตรีที่ประเทศญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ ลาว พม่า และล่าสุดที่ประเทศมาเลเซีย

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มีโอกาสแสดงดนตรีต่อหน้าบุคคลสำคัญทั้งของไทยและระดับโลกหลายครั้ง การแสดงในวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการแสดงครั้งสำคัญที่วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง คือ การได้รับเกียรติสูงสุดในการแสดงดนตรีต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมราชแพทยาลัย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ในงาน “ศิริราชคอนเสิร์ต เทิดไท้องค์อัครศิลปิน” โดยการแสดงครั้งนี้ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้อัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาบรรเลง เพื่อแสดงถึงพระอัจฉริยภาพทางดนตรี

วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยได้มุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานและคุณภาพจนกลายเป็นวงดนตรีระดับอาชีพวงแรกในประเทศไทย ๑๒ ฤดูกาลแรกภายใต้การควบคุมของวาทยกรเกียรติคุณ กุดนี เอ. อีมิลสัน (Gudni A. Emilsson) ได้ยกระดับวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยให้กลายเป็นวงที่เป็นที่รู้จักกันในระดับนานาชาติดังเช่นทุกวันนี้ และในฤดูกาลที่ ๑๓ อัลฟอนโซ สการาโน (Alfonso Scarano) เข้ารับตำแหน่งวาทยกรหลักประจำวงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงยืนหยัดสร้างพื้นฐานที่มั่นคง พร้อมที่จะสานต่อความเชื่อมั่น และส่งเสริมคุณภาพความเป็นมืออาชีพของวงต่อไป

สำหรับฤดูกาล ๒๕๖๔-๒๕๖๕ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทยมุ่งหวังที่จะขยายขอบเขตการแสดงออกไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นวงดนตรีที่เข้าถึงผู้ฟังในทุกระดับและมีส่วนร่วมต่อสังคม ส่งมอบดนตรีในรูปแบบวงออร์เคสตราหลากหลายแนว เพื่อความสำเร็จสูงสุดในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพระดับนานาชาติ

Thailand Philharmonic Orchestra

Since its founding in 2005 the Thailand Philharmonic Orchestra has been a significant force in Bangkok's musical and cultural scenes, always pushing forward to elevate the awareness of orchestral music in Thai society and earning recognition for Thailand in the world's classical-music circles. The orchestra has become well known for its devotion to performing the orchestral masterworks as well as promoting Thai traditional music in orchestral form, and commissioning groundbreaking new works from Thai composers.

The Thailand Philharmonic Orchestra makes its performing home at the stunning 2000-seat Prince Mahidol Hall on the campus of Mahidol University in Salaya. The hall is situated in lush green surroundings, away from the bustle of the city, where concertgoers can enjoy the quiet gardens and sculptures of the campus. The orchestra performs over sixty concerts a year in this hall, and regularly performs special-event concerts in other locations throughout Bangkok.

The orchestra's first international appearance occurred in October 2009 when the Japanese Association of Orchestras extended the invitation to perform at the Asian Orchestra Festival in the Tokyo Opera City Concert Hall. The Thailand Philharmonic Orchestra has continued to maintain an international presence with concerts in Japan, New Zealand, Laos, Myanmar, and most recently Malaysia.

The Thailand Philharmonic Orchestra is honored to have performed for several important Thai and international dignitaries. Most notably, on 29 September 2010, the Thailand Philharmonic Orchestra had the distinct honor to give a command performance for His Majesty King Bhumibol Adulyadej The Great and Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn at the Rajapattayalai Auditorium at Siriraj Hospital. In the concert Thailand Philharmonic Orchestra paid tribute to His Majesty's considerable musical talent.

Over its first fourteen seasons the Thailand Philharmonic Orchestra has matured into a full-time symphony orchestra, the first of its kind in Thailand. The orchestra has been guided primarily by its Founding Chief Conductor, Gudni A. Emilsson. Maestro Emilsson nurtured the orchestra for its first twelve seasons, shaping it into the internationally-recognized ensemble it is today. In its thirteenth season Maestro Alfonso Scarano accepted the post of Chief Conductor and continues to build on the orchestra's strong foundation and traditions.

For its 2021-2022 season the Thailand Phil looks forward to further expanding its scope. It aims to be an orchestra in touch with its audience and engaged with its community, offering orchestral music of many varieties at the highest level.

Board of Directors

Chairperson
Khunying Patama Leeswadtrakul

Board Members
Prof. Banchong Mahaisavariya
Dr. Boon Vanasin
Dr. Charles Henn
M.R. Chatu Mongol Sonakul
Dr. Disaphol Chansiri
Ms. Duangkamol Pechlert
Mr. Kittiratt Na-Ranong
Mr. Kreingkrai Kanjanapokin
Mr. Narit Sektheera
Dr. Narong Prangcharoen
Prof. Piyamitr Sritara
Prof. Dr. Pornchai Matangkasombut
Mr. Thapana Sirivadhanabhakdi
Ms. Yaovanee Nirandara

ไวโอลิน 1st
โอมิรอส ยาฟรูมิส
(หัวหน้าวง)
ปาราโชส ปาราชูดิส
(รองหัวหน้าวง)
วิศนี วงศ์วิรุฬห์
อนันตสิทธิ์ นางาม
ชนสรณ์ จันทระเปารยะ
อัครพล พงศาเสาวภาคย์
ชัญญา เจริญสุข
ชนิษฐา จ่ายเจริญ
พัทธพล จิรสุทธิสาร
อวิกา นิมิตรทรัพย์
กร รุ่งเรืองชัย
ณัฐวัฒน์ เลื่อนตามผล
ภัคศักดิ์ เชาวน์ฤทธิ์ ‡
เมธาณี ธวัชผ่องศรี ‡

ไวโอลิน 2nd
อิงกา คอชา *
อิทธิพัทธ์ พิศาลไชยพล †
กานต์ธิดา แสงสว่าง
ปราณชนก ตั้งทวีวิพัฒน์
ขจีพรรณ แจ้งจำรัส
ธัญสินี รุจิภาสกุล
พิชานิกา อารีราษฎร์
อธิยุต พิพัฒน์กุลสวัสดิ์
พชรพล เตชะธนะชัย
ณภัทรติภา ปรีชานนท์
วรุบล จงตรอง
โชติรส วาดะ ‡

วิโอลา
ไอเบ็ก อะเชอร์มาตอฟ *
ดาเนียล คีสเลอร์ †
กฤต สุภาพพานิช
นวัตศิษฏ์ กาญจนะจัย
ธัชพล สรรพาวัตร
สุรชน เลิศลบ
สุมิราโบนู แอ็บดูคอดีรี
เสฏฐวุฒิ วงศ์ยงศิลป์
จัตสัน ไดทริค
กฤตบุญ ดอกเตย ‡

เชลโล
มาร์ชิน ชาเวลสกี *
จูริส ลาคูดิส †
สาหร่าย อาษา
วรรโณพัฒร์ ค้าพลอยเขียว
นิชาภา นิลแก้ว
ชยุต กัยวิกัย
โจนัส ชีบีลา
แอนดริว ฮีลี

ดับเบิลเบส
เว่ย เหว่ย *
คุณากร สวัสดิ์ชูโต †
รัชพล คัมภิรานนท์
ฤธวัฐร์ สินธุเทพรัตน์
วัชรพงศ์ สุภัทรชัยวงศ์
ระพีพัฒน์ พงษ์ทรัพย์
ลี่ ฟาน
ภัทรพล จิรธนาธร
สิริพงศ์ สิริรัตนาวงศ

แบนโจ
นลิน โกเมนตระการ

พิกโคโล
วิชิต ธีระวงศ์วิวัฒน์

ฟลุต
ยูจิน จุง *
ฮิโรชิ มะซึชิมา †
ธนวิชญ์ แดงจุด ‡

โอโบ
คูเปอร์ ไรท์ *
สมชาย ทองบุญ †
จักรภัทร ยศโต ‡

อิงลิช ฮอร์น
ปรัชญา เข็มนาค

คลาริเน็ต
ฮันเนโรเล เฟอเมียร์ *
วรวุฒิ ค้าชวนชื่น †
ณพวีร์ อารีย์

เบสคลาริเน็ต
ปวริศ เรืองรอง

บาสซูน
คริสโตเฟอร์ เชาวบ์ *
กิตติมา โมลีย์ †
เอธัส เฉลียวค้า ‡

คอนทราบาสซูน
ธนาคาร ธีรสุนทรวัฒน์

แซกโซโฟน
สุพัฒน์ หาญพัฒนชัย
เมธาวุฒิ พิมพะปะดัง
กิตติคุณ จันทร์เกษ

ฮอร์น
ธนภัค พูนพล *
สุภชัย โสรธร †
ดาเรน รอบบินส์
จุฑา จุฬาวไลวงศ์

ทรัมเป็ต
สุรสีห์ ชานกสกุล *
โจเซฟ โบว์แมน †
อลงกรณ์ เหล่าสายเชื้อ
สุชล นินทวงศ์ ‡

ทรอมโบน
ไมเคิล โรบินสัน จูเนียร์ *
สุทธิพงษ์ ไม่หน่ายกิจ †
นลธวัช แซ่ตั้ง ‡

เบสทรอมโบน
ธนภูมิ ศรีวิเศษ

ทูบา
กิตติ เศวตกิตติกุล

ทิมปานี
วรรณภา ญาณวุฒิ *

เพอร์คัสชัน
ธนสิทธิ์ ศิริพานิชวัฒนา *
อนุสรณ์ ปราบหนองบั่ว †
ชินบุตร แก้วโกมินทร์
ทัตพงศ์ จันทร์ทองแท้ ‡

ฮาร์ป
พรรษา สุนทรรัตนารักษ์
ตรรกมล ดวงสวัสดิ์

เปียโน
รสิกมน ศิยะพงษ์

* หัวหน้าเครื่อง
† รองหัวหน้าเครื่อง
‡ นักศึกษาฝึกหัดมหาวิทยาลัยมหิดล

First Violins
Omiros Yavroumis
(Concertmaster)
Paraschos Paraschoudis
(Assistant Concertmaster)
Visanee Vongvirulh
Anantasit Na-ngam
Chanasorn Chantarapaoraya
Akarapol Pongsarsauwaphak
Chanya Charoensook
Chanitta Jaicharoen
Pattapol Jirasuttisarn
Aviga Nimitsup
Korn Roongruangchai
Nattawat Luantampol
Bhakasak Jaowanaridhi ‡
Maythanee Thawatpongsri ‡

Second Violins
Inga Causa *
Ittipat Pisalchaiyapol †
Kantida Sangsavang
Pranchanok Tangtaweewipat
Khajeepaan Jangjamras
Tansinee Rujipasakul
Pichanika Areeras
Atiyut Pipatkulsawat
Pacharapol Techatanachai
Naphatipa Preechanon
Warubon Chongtrong
Chotirose Wada ‡

Violas
Aibek Ashirmatov *
Daniel Keasler †
Krit Supabpanich
Nawattasit Kanjanajai
Tachapol Sanphawat
Surachon Lerdlop
Sumirabonu Abdukodiriy
Settawut Wongyongsil
Judson Deitrich
Krittaboon Doktoey ‡

Cellos
Marcin Szawelski *
Juris Lakutis †
Sarai Arsa
Vannophat Kaploykeo
Nichapa Nilkaew
Chayuth Kaivikai
Jhonas Sibila
Andrew Healey

Double Basses
Wei Wei *
Khunakorn Svasti-xuto †
Rachapol Khumpiranond
Rutawat Sintutepparat
Watcharapong Supattarachaiyawong
Rapeepatana Phongsub
Li Fan
Phattharaphon Jirathanatorn
Siripong Sirirattanawong

Banjo
Nalin Komentrakarn

Piccolo
Vichit Teerawongwiwat

Flutes
Yujin Jung *
Hiroshi Matsushima †
Tanawit Tangjud ‡

Oboes
Cooper Wright *
Somchai Tongboon †
Jakraphat Yotto ‡

English Horn
Pratchaya Khemnark

Clarinets
Hannelore Vermeir *
Worawut Khamchuanchuen †
Noppavee Aree

Bass Clarinet
Pawarit Ruengrong

Bassoons
Christopher Schaub *
Kittima Molee †
Atat Chaleawka ‡

Contra Bassoon
Tanakan Theerasuntornvat

Saxophones
Supat Hanpatanachai
Methawut Pimphapatang
Kittikun Jungate

Horns
Thanapak Poonpol *
Suparchai Sorathorn †
Daren Robbins
Chuta Chulavalaivong

Trumpets
Surasi Chanoksakul *
Joseph Bowman †
Alongkorn Laosaichuea
Suchol Nintawong ‡

Trombones
Michael Robinson Jr *
Suttipong Mainaikij †
Nonthawat Saetung ‡

Bass Trombone
Thanapoom Sriwiset

Tuba
Kitti Sawetkittikul

Timpani
Wannapha Yannavut *

Percussion
Tanasit Siripanichwattana *
Anusorn Prabnongbua †
Chinnabut Kaewkomin
Tatpong Chantongthea ‡

Harps
Pansa Soontornrattanarak
Takkamol Duongsawat

Piano
Rasikamon Siyapong

* Principal
† Associate Principal
‡ Mahidol Student Intern

ผู้อำนวยการดนตรี
ณรงค์ ปรางค์เจริญ

หัวหน้าวาทยกร
อัลฟอนโซ สการาโน

ผู้ช่วยผู้อำนวยการดนตรี
ธนพล เศตะพราหมณ์

วาทยกรประจำ
ภมรพรรณ โกมลภมร

ดุริยกวีประจำวง
ณรงค์ ปรางค์เจริญ

ผู้จัดการทั่วไป
นพดล ถิรธราดล

ผู้จัดการวงดุริยางค์
ดาเรน รอบบินส์

งานบริหารทั่วไปวงออร์เคสตรา
ปาจรีย์ พวงเดช
ณัชชา ไกรเวด

งานปฏิบัติการวงออร์เคสตรา
ภากร บัวทอง

บรรณารักษ์
เชี่ยวยี่ เหอ
วีระพงษ์ กระสินธุ์

เวที
ภากร บัวทอง
วีระพงษ์ กระสินธุ์

นักวิจัย
ไคล์ เฟียร์
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
รัฐนัย บำเพ็ญอยู่

กองบรรณาธิการ
ธนพล เศตะพราหมณ์
โจเซฟ โบว์แมน
ธัญญวรรณ รัตนภพ

ออกแบบสิ่งพิมพ์
จรูญ กะการดี
นรเศรษฐ์ รังหอม
ปรียภัสร์ สิปปกรณ์

งานประชาสัมพันธ์
ปิยะพงศ์ เอกรังสี

งานถ่ายภาพนิ่ง
คนึงนิจ ทองใบอ่อน
ปรียภัสร์ สิปปกรณ์

งานถ่ายภาพเคลื่อนไหว
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์

ดูแลเว็บไซต์
ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

Music Director
Narong Prangcharoen

Chief Conductor
Alfonso Scarano

Assistant Music Director
Thanapol Setabrahmana

Resident Conductor
Pamornpan Komolpamorn

Composer in Residence
Narong Prangcharoen

General Manager
Noppadol Tirataradol

Orchestra Manager
Daren Robbins

Orchestra Administration
Pacharee Phuangdej
Natcha Kraiwed

Orchestra Operations
Pakorn Buathong

Librarians
Xiaoyi He
Veerapong Grasin

Stage Managers
Pakorn Buathong
Veerapong Grasin

Researchers
Kyle Fyr
Borwonpong Supasopon
Rattanai Bampenyou

Editorial Committee
Thanapol Setabrahmana
Joseph Bowman
Thunyawan Rattanapop

Graphic Designers
Jaroon Kakandee
Noraseth Ranghom
Preeyapat Sippakorn

Public Relation
Piyapong Ekrangsi

Photographers
Kanuengnit Thongbaion
Preeyapat Sippakorn

Video Content Creator
Attawit Sittirak

Webmaster
Pornthip Saipantong

รองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรี และอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี
ริชาร์ด ราล์ฟ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (หอแสดงดนตรี)
จิตติยา เนาวเพ็ญ

ผู้จัดการสถานที่จัดแสดง (มหิดลสิทธาคาร)
ปฐาพันธ์ หนูแก้ว

ผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
ชยุตม์ เจษฎาวรานนท์

รองผู้จัดการฝ่ายเทคนิค
สรพล อัศวกาญจนกิจ

ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม
วรพจน์ ปัญจมานนท์

หัวหน้างานระบบภาพ แสง และเวที
จักรยศนันท์ เตียวตระกูล

หัวหน้างานระบบเสียง
กฤตนันท์ วิจิตรกูล

งานกำกับเวที
วัลภา สละวาสี
ชุติพงศ์ ยองประยูร

หัวหน้างานจำหน่ายบัตร
พรสวรรค์ มัจฉิม

ผู้ช่วยงานจำหน่ายบัตร
ศิริรัตน์ แสนเกิด

บริหารงาน
อุทุมพร สุดสวาสดิ์
ศรีวิตรา ปิ่นตบแต่ง

เจ้าหน้าที่งานระบบเสียง
ขวัญพล เมืองหมุด
นวกร นวนพรัตน์สกุล

เจ้าหน้าที่งานระบบดิจิตอล
อภิวัฒน์ เศรษฐจารุรักษ์

เจ้าหน้าที่งานระบบภาพ แสง และเวที
ธีรพงษ์ เกียรติกมลชัย
อภิรักษ์ ฟักภู่
ปรีดี ต้นสุวรรณ
ศิริพร ศรีเพ็ญแก้ว
อรรถพร ประกอบเพชร
วัชระ วิชัยดิษฐ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิศวกรรม
จิรศักดิ์ ทับทิมหอม
บัณฑิต โอษคลัง
วสันต์ รัตนนิธาน

ยินดีต้อนรับทุกท่านเข้าสู่หอประชุมมหิดลสิทธาคารและหอแสดงดนตรี หากท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานที่จัดงาน กรุณาแจ้งมาที่ mshall@mahidol.ac.th หรือติดต่อรองคณบดีฝ่ายการจัดการหอแสดงดนตรีและอาจารย์ใหญ่เตรียมอุดมดนตรี richard.ral@mahidol.ac.th

Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College
Richard Ralphs

MACM Manager
Jittiya Naovapen

Prince Mahidol Hall Manager
Pratapun Nookaew

Technical Manager
Chayut Jessadavaranon

Deputy Technical Manager
Sorapol Assawakarnjanakit

Engineering Manager
Vorapoj Panjamanon

Head of Visual, Lighting, and Stage Technology
Chakrayossanant Tiewtrakool

Head of Sound
Krittanan Vijitgool

Stage Management
Wanlapa Salawasri
Chutipong Yongprayoon

Head of Box Office
Pornsawan Mudchim

Assistant Box office
Sirirat Seankeot

Administration
Uthumporn Sudsawasd
Sriwittra Pintobtang

Sound Technician
Khwanpol Muangmud
Nawakorn Nawanopparatsakun

Sound and Digital Signage
Apiwat Setthajarurak

Visual, Lighting, and Stage Technology Team
Teerapong Keatkamonchai
Apirak Fakphu
Predee Thunsuwan
Siriporn Sripenkeaw
Uthaporn Prakobpech
Watchara Wichaidit

Engineering Team
Jirasak Tubtimhom
Bundit Osaklung
Wasan Rattananitan

The Venue Management Team welcomes you to Prince Mahidol Hall and MACM. If you have any suggestions or comments regarding your visit to our venue today please send your feedback to mshall@mahidol.ac.th or to Assoc. Dean for Venue Management and Principal, Pre-College, richard.ral@mahidol.ac.th

The Friends and Patrons of the Thailand Phil program is a meaningful way to join hands with fellow donors who share a love and passion for music.

Ticket sales cover only a portion of the costs associated with producing our exceptional artistic, education, and community initiatives. Your membership support at any level is vital and makes a difference!

By joining you will also receive exclusive benefits such as special discounts at the College Shop, recognition in all concert programs, invitations to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts, and much more.

Thailand Philharmonic Orchestra is pleased to offer the following benefits and privileges to our generous members who support the annual fund with unrestricted gifts. Please note that most benefits are for individual donors and include all cumulative support for a twelve-month period.

Supporter Level (30,000 Baht)
- Up to 10,000 Baht of complimentary tickets for Thailand Phil and College of Music concerts
- Name listing in all concert programs and on the Thailand Philharmonic Orchestra website for the entire season
- Discounts and special offers at the College Shop and select Thailand Phil corporate partners
- Privilege discounts and reservations on all Thailand Phil and College of Music special event concerts
- Invitation to attend post-concert receptions of the Thailand Phil concerts (when applicable)

Associate Level (60,000 Baht)
All of the previous benefits, plus
- Complimentary Ticket Value at 20,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts

Benefactor Level (100,000 Baht)
All of the previous benefits, plus
- Complimentary Ticket Value at 30,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Exclusive Dinner with Thailand Phil Music Director and Thailand Phil Artists

Ambassador Level (200,000 Baht)
All of the previous benefits, plus
- Complimentary Ticket Value at 60,000 Baht to any of Thailand Phil and other College of Music concerts
- Entitled to be Special Guest Presenting Flowers at the Thailand Phil concert

To be a Friend or Patron of Thailand Phil please contact:
Mr. Piyapong Ekrangsi
Assistant Dean for Marketing and Communications
College of Music, Mahidol University
Tel: 0 2800 2525 ext. 3110
Mobile: 06 2556 3594
Email: tpofriends@thailandphil.com

A gift to the Thailand Philharmonic Orchestra is an investment in the future of music. We count on your generosity to help further Thailand Phil's mission of promoting excellence in the arts in Thailand.

Ambassador Level (200,000 Baht and above)
- Yuthachai and Piyawan Charanachitta

Benefactor Level (100,000 Baht and above)
- Linda Cheng
- Don Moisen and Nawaphol Mahamon

Associate Level (60,000 Baht and above)
- Sylvester van Welij
- Baan Suksabye Fund

** Donations from 1 November 2021 to 30 September 2022*

Thailand Philharmonic Orchestra

Olivier Ochanine
Guest Conductor

Yu Jin Jung
Flute

3 June 2022 / 7.00 p.m. / Prince Mahidol Hall
4 June 2022 / 4.00 p.m. / Prince Mahidol Hall

Symphonie Fantastique

Le Tombeau de Couperin (17′) — Maurice Ravel (1875-1937)
- *Prélude*
- *Forlane*
- *Menuet*
- *Rigaudon*

Concerto for Flute (18′) — Jacques Ibert (1890-1962)
- *Allegro*
- *Andante*
- *Allegro scherzando*

INTERMISSION

Symphonie fantastique, Op. 14 (49′) — Hector Berlioz (1803-1869)
- *Rêveries, Passions*
- *Un bal (A Ball)*
- *Scène aux champs (Scene in the Country)*
- *Marche au supplice (March to the Scaffold)*
- *Songe d'une nuit du sabbat (Dream of a Witches' Sabbath)*

OFFICIAL SPONSOR

ITALTHAI

CORPORATE SPONSORS

GSteel ARNOMA GRAND BANGKOK SCG FOUNDATION มูลนิธิเอสซีจี ThaiBev YAMAHA

SET GOETHE INSTITUT Chang สยามกีฬา centralwOrld

SPONSORS

ITALTHAI INDUSTRIAL ITALTHAI ENGINEERING ihc RIVER CITY BANGKOK ONYX

ROYAL PRINCESS BANGKOK

MEDIA SPONSORS

MAJOR GROUP MAG Mahidol Channel VISION THAI

www.thailandphil.com

PRINCE MAHIDOL HALL